

Αποστολικό ανάγνωσμα της Κυριακής μετά τα Φώτα (Εφεσ. 4, 7-13)

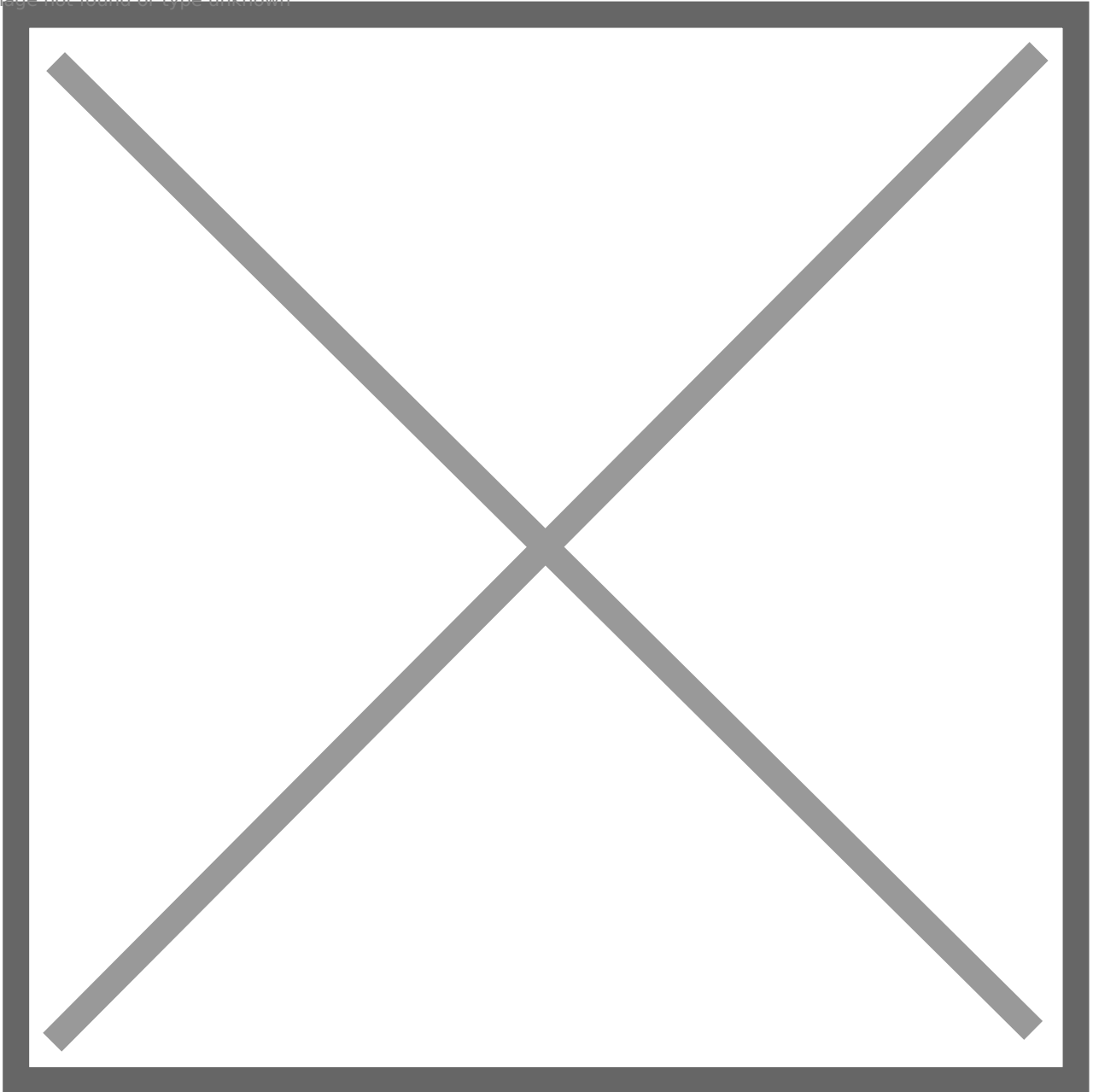
/ [Γνώμες](#)

Πρώτα απ' όλα, ο Απόστολος, θέλει να μην υπάρχουν ζηλοφθονίες μεταξύ των χριστιανών, για τη διαφορά των χαρισμάτων που έχει καθένας. Όλοι γνωρίζουμε και από προσωπική πείρα πόσο εύκολα ζηλεύουμε τον άλλον, που διακρίνεται για τα χαρίσματά του. Η ζήλια, συνήθως, μας ωθεί στο να προσπαθούμε να μειώσουμε τον άλλον. Αν δε, εκείνος κάνει κάποιο σφάλμα, βρίσκουμε την ευκαιρία να το μεγαλοποιήσουμε, για να μειωθεί η καλή του φήμη. Πόσα τέτοια περιστατικά δεν βλέπουμε κάθε μέρα μέσα στην κοινωνία, ακόμα και μέσα στις οικογένειες μεταξύ αδελφών! Όμως, όπου υπάρχει ζήλια μεταξύ των χριστιανών, εκτός άλλων κακών, διασαλεύεται η ομόνοια μεταξύ τους, τραυματίζεται η ενότητα του σώματος της Εκκλησίας. Γι αυτό ο θεόπνευστος Απόστολος φανερώνει ότι τα χαρίσματα, όπως και η λέξη φανερώνει, χαρίζονται από τον Χριστό. Και ο Χριστός δίνει στον καθένα από μας, με τη σοφία Του, το χάρισμα που γνωρίζει ότι του ταιριάζει. Από εκεί και πέρα δεν έχει σημασία για τον χριστιανό σε ποιά κλίμακα αξιών κατατάσσει η κοινωνία κάθε χάρισμα, ανώτερο ή κατώτερο που έχει λάβει. Ο ίδιος μένει ικανοποιημένος με ό,τι χάρισμα έλαβε. Σημασία γι αυτόν έχει το χάρισμα που έχει

λάβει να το αξιοποιήσει κατά τον καλύτερο τρόπο.

Image not found or type unknown

Ας θυμηθούμε την παραβολή των ταλάντων. Ο άνθρωπος της παραβολής «έδωσε στους δούλους του που τον υπηρετούσαν σε έναν πέντε τάλαντα, σε άλλον δύο, σε άλλον ένα τάλαντο, στον καθένα ανάλογα με την ικανότητά του» (Ματθ. 25,15), με σκοπό να τα αξιοποιήσουν. Ας προσέξουμε τη φράση αυτή: «ανάλογα με την ικανότητά του». Το χάρισμα που δίνει ο Θεός στον άνθρωπο δημιουργεί υποχρεώσεις. Όσο πιο μεγάλο είναι το χάρισμα τόσο πιο πολλές είναι και οι υποχρεώσεις. Ας μη, λοιπόν, ζηλεύουμε τα χαρίσματα των άλλων. Αλλά ας προσπαθούμε να αξιοποιούμε όσο καλύτερα και περισσότερο μπορούμε το χάρισμα ή τα χαρίσματα που χάρισε σε μας ο Χριστός. Γιατί σε όλους μοίρασε τα χαρίσματά Του ο Χριστός• κανένα δεν αδίκησε. Αν λοιπόν αξιοποιούμε όσα

χαρίσματα λάβαμε, έστω και άν είναι λίγα, να ξέρουμε ότι στο τέλος, θα ακούσουμε όλοι τον ίδιον έπαινον και θα έχουμε την ίδια αμοιβή από τον Χριστό• αυτό φανερώνει και η παραβολή του Κυρίου που αναφέραμε. Σε αυτόν που κέρδισε δύο τάλαντα ο κύριος είπε τα ίδια λόγια που είπε και σε αυτόν που είχε κερδίσει τα δέκα τάλαντα: «Εύγε καλέ και έμπιστε δούλε...έλα να γιορτάσεις μαζί μου» (Ματθ. 25, 21 & 23).

Στη συνέχεια ο Απόστολος εξηγεί ότι τα χαρίσματα δεν δίνονται για προσωπική προβολή και καύχηση αυτού που τα λαμβάνει, αλλά για συγκεκριμένο σκοπό. Και φυσικά είναι πολλά τα χαρίσματα που μοιράζει ο Θεός στους ανθρώπους. Ειδικότερα εδώ, (στην περικοπή αυτή) ο Απόστολος αναφέρει τα χαρίσματα που δίδονται μέσα στην Εκκλησία. Αυτά δίνονται για τον πνευματικό καταρτισμό των χριστιανών, ώστε να οικοδομείται το σώμα της Εκκλησίας του Χριστού (στίχ.12). Και αναφέρει ο Παύλος ότι ο Χριστός έδωσε, αρχικά, σε άλλους το χάρισμα του Αποστόλου, του Προφήτη, του Ευαγγελιστή. Στη συνέχεια δίνει σε κάθε εποχή, σε όσους Εκείνος επιλέγει, το χάρισμα του ποιμένα και διδασκάλου• δηλαδή τους Επισκόπους και ιερείς, για να ποιμαίνουν πνευματικά τους πιστούς και να τους διδάσκουν τις αλήθειες της πίστewς. Έτσι οι πιστοί γνωρίζοντας βαθιά τον Υιό του Θεού και αυξάνοντας την πίστη τους προς Αυτόν όλο και περισσότερο θα ενώνονται μεταξύ τους.

Αυτός ήταν πάντα ο βαθύς πόθος του Μεγάλου Αποστόλου, για τις Εκκλησίες που είχε ιδρύσει• να αυξάνεται συνεχώς η μεταξύ τους ενότητα και να μή τους φοβίζουν εκείνοι που προσπαθούσαν να διασπάσουν αυτή την ενότητα. Γράφει στους Φιλιππησίους: «Προσέξτε... είτε βρίσκομαι ανάμεσά σας και σας βλέπω είτε βρίσκομαι μακριά σας, να πληροφορούμαι για σας ότι είστε σταθεροί και σας ενώνει το ίδιο πνεύμα, ότι αγωνίζεστε σαν ένας άνθρωπος για την πίστη του Ευαγγελίου• και ότι σε τίποτα δεν σας φοβίζουν οι εχθροί σας» (Φιλιπ. 1,27-28).

Θα ήθελα να τελειώσω με τα παρακάτω λόγια που απευθύνει ο Απόστολος στους Φιλιππησίους για να τους παρακινήσει στην ομόνοια: «Αν θέλετε να μου προσφέρετε...παρηγοριά... γεμίστε τη καρδιά μου με χαρά ζώντας με ομόνοια, έχοντας την ίδια αγάπη μεταξύ σας, έχοντας όλοι μία ψυχή, ένα φρόνημα» (Φιλιπ. 2, 1-3). Αμήν.

Η ενότητα των πιστών και η πνευματική τους τελειότητα (Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας)